

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24 maja 1898.

Treść: (№ 77—86) 77. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej królowo-hradeckiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 78. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie czeskiej Szkoły handlowej wyższej berneńskiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 79. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Brandyżu n. L. do Neratovic. — 80. Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się przepis wykonawczy rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 81. Rozporządzenie, tyczące się przyłączenia gminy Ebenfurth do okręgu Sądu powiatowego wiener-neusztadzkiego w Dolnej Austrii. — 82. Rozporządzenie, tyczące się przyłączenia gmin Alt Ruppersdorf i Ginzersdorf do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego w Dolnej Austrii. — 83. Obwieszczenie o przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Braunau n. J. na Komorę główną II. klasy. — 84. Obwieszczenie o ustanowieniu w Zabrzegu Delegacji oświęcimskiej Komory głównej. — 85. Rozporządzenie, którem ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu. — 86. Rozporządzenie o ustanowieniu starostwa w Pecenizynie w Galicji.

77.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 21. kwietnia 1898,

którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej królowo-hradeckiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami, uznaje się Szkołę handlową wyższą w Królowej Hradcu składającą się z klasy przygotowawczej i trzech kursów rocznych, prawo publiczności posiadającą, za równą gimnazyom wyższim i szkołom realnym wyższim pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Weltersheimb r. w.

78.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 21. kwietnia 1898,

którem podaje się do wiadomości zamieszczenie czeskiej Szkoły handlowej wyższej berneńskiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami uznaje się czeską Szkołę handlową wyższą w Bernie składającą się z klasy przygotowawczej i trzech kursów rocznych, prawo publiczności posiadającą za równą gimnazyom wyższim i szkołom realnym wyższim pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Weltersheimb r. w.

79.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 2. maja 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Neratowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin wybudowania i otwarcia kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Neratowic, wyznaczony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 13, został przedłużony aż do 11. maja 1899.

Wittek r. w.

80.

Dodatek pierwszy,

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministra skarbu z dnia 4. maja 1898 [tyczący się podatku rentowego od pewnych dochodów z zagranicy pobieranych a w szczególności odsetek i dywidend od papierów wartościowych zagranicznych].)

W artykule 1 początek pierwszego ustępu zamiast dotychczasowem „1“ oznaczyć należy „1, 1.“

Przy końcu dotychczasowego artykułu 1 przydaje się co następuje:

II, 1. Postanowienie zasadnicze §. 124go, że podatkowi rentowemu podlegają tylko te dochody, które nie są już obciążone bezpośrednio podatkiem gruntowym, budynkowym, zarobkowym lub pensyjnym, stosuje się także do dochodów pobieranych z zagranicy, w §. 127 wzmiankowanych.

Pod tym względem obciążenie podatkiem zagranicznym od intraty uważać należy za powód wyłączający od obowiązku opłacania podatku rentowego w krajach tutejszych w takim razie, jeżeli ten zagraniczny podatek od intraty stosownie do jego rodzaju można uważać za równy tutejszo-krajowemu podatkowi gruntowemu, budynkowemu, zarobkowemu i pensyjnemu.

2. Przeto intraty z realności zagranicznych uważać należy za wolne od podatku rentowego i dalsze dochodzenia pod powyższemi względami będą potrzebne tylko w przypadkach wyjątkowych.

3. Przeciwnie, odsetki od wierzytelności prywatnych uważać należy za podlegające podatkowi rentowemu, chyba że indywidualnie będzie udowodnione bezpośrednie obciążenie tych odsetek

osobnym podatkiem od intraty, nałożonym na majątek kapitałowy (porównaj artykuł 6 poniżej).

4. Co do papierów wartościowych zagranicznych odsyła się do uzupełnienia artykułu 6, II.

Uchyła się dotychczasową osnowę ustępów II, 1. 2 artykułu 6 i takowe opiewać mają jak następuje:

2. Przy ocenianiu rzeczywistego opodatkowania za granicą mieć należy na względzie co następuje:

- a) Jeżeli podatnik utrzymuje, że ciężący na nim przypis indywidualny zagranicznego podatku rentowego itp. dotyka jego dochody z zagranicy pobierane, które w krajach tutejszych podlegają podatkowi rentowemu, jemu oczywiście zostawić należy udowodnienie, że właśnie te dochody są opodatkowane (naprzykład zagranicznym poleceniem płatniczem, kwitem podatkowym itp.).

W ogólności §. 127 nie pozwala, żeby podleganie dochodów zagranicznych podatkowi osobisto-dochodowemu, tamże istniejącemu, stanowiło zasadę do uwolnienia od tutejszego podatku rentowego.

Natomiast podleganie dochodów z zagranicy pobieranych tamtejszemu podatkowi rentowemu, podatkowi od odsetek kapitałowych, od rent kapitałowych można uważać za dalszego zarządzenia za „osobne bezpośrednio opodatkowanie ciężące niezależnie od podatku osobisto-dochodowego odbiorców“. Toż samo rozumie się o *Imposta sui redditii di ricchezza mobile* we Włoszech.

Co do istniejących w kilku krajach a mianowicie w Prusach podatków od majątku, wydane będzie później polecenie, aż do dalszego zaś zarządzenia dochody z zagranicy pobierane, takiemu podatkowi od majątku podlegające, pomijać należy na razie z zastrzeżeniem włączania później, jeżeli to będzie potrzebne.

- b) Pominąwszy jednak przypis podatkowy zagraniczny indywidualnie do podatnika wydany, powstać może także kwestya uwolnienia od tutejszo-krajowego podatku rentowego z tego powodu, ponieważ dotyczące dochody są za granicą w inny sposób dotknięte osobnym opodatkowaniem bezpośrednim, np. przez potrącanie przy wypłacie lub przez opodatkowanie samejże spółki akcyjnej. Kwestye takie mają bezpośrednio praktyczne znaczenie, mianowicie co do papierów wartościowych zagranicznych.

Ministerstwo skarbu będzie co jakiś czas uwiadamiąło Władze podatkowe, co do których papierów wartościowych zagranicznych zachodzą dowodnie stosunki uwalniające dochody od tutejszo-krajowego podatku rentowego i jakie potwierdzenia w tym względzie mają podatnicy składać.

W tych przypadkach, w których decyzya nie wynika z rzeczonych uwiadomień Ministerstwa skarbu, podatnik obowiązany jest udowodnić zupełnie okoliczności przywodzone na uzasadnienie uwolnienia, którego się domaga. Tylko udawadniania prawnej natury podatku, o który chodzi, nie trzeba zwyczajnie wymagać od podatnika, lecz gdyby pod tym względem zachodziła wątpliwość, postarać się należy o decyzyę Ministerstwa skarbu.

Podobnież postąpić należy wtedy, gdy podatnik utrzymuje, że polecenie zawarte w uwiadomieniach Ministerstwa skarbu nie odpowiada §. 127 a względnie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, bądź z powodu zmiany ustawy, jaka tymczasem zaszła w państwie zagranicznym, bądź ze względu na wykonywanie wzajemności, bądź też z innych powodów.

3. Zresztą odsetki i dywidendy przedsiębiorstw zagranicznych uwolnione są od podatku rentowego, jeżeli te przedsiębiorstwa zagraniczne choćby tylko po części, podlegają podatkowi zarobkowemu według rozdziału II.

Zastrzega się wydanie osobnych poleceń w myśl §. 285.

W artykule 6, ustęp III, l. 1, wiersz pierwszy, po wyrazie „powyżej“ dodać należy „(l. 1. 3)“.

Kaizl r. w.

81.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. maja 1898,

tyczące się przyłączenia gminy Ebenfurth do okręgu Sądu powiatowego wiener-neustadzkiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę miejscową Ebenfurth od okręgu sądu powiatowego w Erbreichsdorfie i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego w Wiener-Neustadt.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

82.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. maja 1898,

tyczące się przyłączenia gmin Alt-Ruppersdorf i Ginzersdorf do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę Alt-Ruppersdorf od okręgu Sądu powiatowego w Laa a gminę Ginzersdorf od okręgu Sądu powiatowego w Zistersdorfie i przyłącza się obie do okręgu Sądu powiatowego w Poysdorfie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

83.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1898,

o przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Braunau n. J. na Komorę główną II. klasy.

C. k. Komorę pomocniczą w Braunau n. J. posiadającą upoważnienia Komory pomocniczej II. klasy przeistacza się na Komorę główną II. klasy.

Kaizl r. w.

84.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1898,

o ustanowieniu w Zabrzegu Delegacji oświęcimskiej Komory głównej.

W Zabrzegu ustanowiona została Delegacja oświęcimskiej Komory głównej II. klasy i otrzymała upoważnienia Komory pomocniczej II. klasy.

Delegacja ta rozpoczęła już swoje czynności.

Kaizl r. w.

85.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898,

którem ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu.

Celem jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw w aptekach przy ich przygotowywaniu i wydawaniu, Ministerstwo spraw wewnętrznych na zasadzie opinii Najwyższej Rady zdrowia uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

1. Naczynia zapasowe na środki lekarskie silnie działające, w tablicy I. i II. farmakopei austriackiej Ed. VII wymienione, w izbie ekspedycyjnej (oficynie) aptecznej zachowywane, powinny mieć zatyczki szklanne na krzyż wycięte i oszlifowane (systemu Frankego) i przy zakładaniu nowych aptek, tudzież przy odkupowaniu i dokupowaniu naczyń zapasowych, tylko takie trzeba nabywać.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie wyznaczenie terminu, aż do którego we wszystkich aptekach naczynia zapasowe opatrzone być muszą zatyczkami powyższego rodzaju.

2. Wszelkie naczynia zapasowe na rzezone środki lekarskie silnie działające powinny być opatrzone na czelnej stronie sygnaturą, to jest napisem albo utrwalonym tak, żeby się nie stał albo wypalonym. Na wzmiankowanych powyżej zatyczkach szklanych krzyżowych podobnie napisana być powinna sygnatura i nadto dawka największa dotyczącego leku (tablica III farmakopei austriackiej, Ed. VII).

Sygnatura ta na naczyniach zapasowych i na zatyczkach szklanych powyższej postaci wykonana być powinna dla środków lekarskich w tablicy I wymienionych białym piśmem na tle czarnym, dla leków w tablicy II wymienionych czerwonym piśmem na tle białym.

Podobne sygnatury powinny mieć także naczynia i pudła na dotyczące środki lekarskie zachowywane w innych lokalach aptecznych (w izbie materiałów, w piwnicy, na strychu).

3. Przepisane powyżej sygnatury na naczyniach zapasowych i pudłach wykonać należy we wszystkich aptekach bez wyjątku najpóźniej aż do 31. grudnia b. r.

4. Właścicielom i samodzielnyim kierownikom aptek przypomina się przepisy farmakopei, Ed. VII, dotyczące się zachowywania środków lekarskich wymienionych w tablicach I i II z tą uwagą, że za ściśle i sumienne wykonywanie tych przepisów i trzymanie się takowych są ciągle odpowiedzialni.

5. Przepisy powyższe co do zachowywania i sygnatur stosują się według postanowień §. 3 *Normae et Regulae generales* farmakopei austriackiej, Ed. VII, także do środków lekarskich nie objętych farmakopeą (nie oficynalnych), które ze względu na działanie swoje należą do środków lekarskich, wymienionych w tablicy I i II farmakopei austriackiej.

6. Przy wydawaniu lekarstw do zewnętrznego użycia naczynia i pudełka takowych opatrzyć należy etykietami z czerwonego papieru, przy przygotowywaniu lekarstw do wewnętrznego użycia etykietami z białego papieru.

7. Posiadacze i samodzielni kierownicy aptek obowiązani są najsurowiej przestrzegać, żeby przygotowujący lekarstwo dołożył niezwłocznie odpowiednią etykietę do recepty, podług której robi lekarstwo i z nią do wyszukanego naczynia lub pudełka, tudzież żeby sygnaturę natychmiast po zrobieniu lekarstwa napisał i przytwierdził do naczynia.

8. Przepisy powyższe stosują się także do wszystkich aptek domowych.

9. Lekarzom praktykującym zaleca się dla jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw, żeby w takich razach, gdy jednocześnie zapisują recepty na lekarstwa do wewnętrznego i na lekarstwa do zewnętrznego użycia, które wydane być mają w podobnych naczyniach i mogłyby dać powód do zamiany, nie pisali takich recept na tej samej kartce, lecz każdą na osobnej i żeby sposób użycia (sygnaturę) dotyczącego lekarstwa podawali zawsze ściśle a unikali oznaczenia „Jak wiadomo“.

Co do ryczałtowego zapisywania recept dla zakładów leczniczych lub ordynacyjnych, przyczem recept nie wręcza się każdemu z osobna choremu, lecz takowe w formie tak zwanych ekstraktów posyła się do apteki w celu przygotowania, stosować należy środki zarządzeniom powyższym odpowiednie, żeby przez bijące w oczy i wyraźne oznaczenie na naczyniach przeznaczenia lekarstw do wewnętrznego i zewnętrznego użycia, zapobiedz ile możności zamianie lekarstw.

10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

86.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 18. maja 1898,****o ustanowieniu starostwa w Peczenizynie w Galicyi.**

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. czerwca 1897 raczył najmiłościwiej z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa galicyjsko - lodomeryjskiego z Wielkiem księstwem krakowskiem, rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867,

Dz. u. p. Nr. 17 ogłoszonego a rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 102 w mocy utrzymanego, zezwolić na ustanowienie starostwa z siedzibą urzędową w Peczenizynie.

Okrąg urzędowy starostwa peczeniżyńskiego będzie obejmował okrąg Sądu powiatowego peczeniżyńskiego, który zostanie oddzielony od teraźniejszego powiatu politycznego kołomyjskiego.

Starostwo peczeniżyńskie rozpocząć ma urzędowanie od dnia 15. czerwca 1898.

Thun r. w.

